

Dosarul nr. 2ra-2132/18

Prima instanță: Judecătoria Rîșcani mun. Chișinău (jud. C. Vârlan)
instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. I. Muruianu, V. Mihaila, N. Budăi)

ÎNCHEIERE

24 octombrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Svetlana Filincova
Nina Vascan

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Gheorghe Gulcinski, reprezentat de avocatul Dumitru Josan

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a lui Gheorghe Gulcinski, reprezentat de avocatul Ludmila Bîrcă împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Imobconstruct” cu privire la repunerea în termenul de adresare în instanța de judecată, anularea ordinului de concediere, restabilirea în funcție, încasarea salariului pentru absența forțată de la muncă și repararea prejudiciului moral

împotriva deciziei din 17 mai 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost admis apelul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Imobconstruct”, casată hotărârea din 16 februarie 2016 a Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău și pronunțată o nouă hotărâre, prin care a fost respinsă acțiunea

constată:

La 24 decembrie 2015, Gheorghe Gulcinski, reprezentat de avocatul Ludmila Bîrcă a depus cerere de chemare în judecată împotriva SRL „Imobconstruct” cu privire la repunerea în termenul de adresare în instanța de judecată, anularea ordinului de concediere, restabilirea în funcție, încasarea salariului pentru absența forțată de la muncă și repararea prejudiciului moral.

În motivarea acțiunii a invocat că la 10 martie 2012, a fost angajat de către SRL „Imobconstruct” în funcția de șef de șantier, la 12 martie 2012 fiind semnat și contractul individual de muncă nr. 10.

A comunicat că la 16 martie 2015, a adresat pârâtului o cerere prin care a solicitat acordarea concediilor de odihnă anuale pentru anii 2012, 2013 și 2014, deoarece din momentul angajării sale nu a beneficiat de un concediu anual,

totodată solicitând și expedierea la domiciliul său a ordinului cu privire la acordarea concediului.

A indicat că, deoarece nu i-a fost expediat ordinul cu privire la acordarea concediului, dânsul a mers la sediul angajatorului, unde i-a fost înmănat ordinul nr. 27/15 din 8 mai 2015 privind eliberarea din funcție, fiindu-i adus la cunoștință, sub semnătură și ordinul nr. 7/k din 16 martie 2015 cu privire la acordarea concediului anual.

Având în vedere prevederile art. 81 și 86 Codul muncii, a remarcat că ordinul nr. 27/15 din 8 mai 2015 este nefondat și ilegal, deoarece la emiterea acestuia, factorii de decizie nu au luat în considerație faptul că la 16 noiembrie 2014, dânsul a suportat un XXXXX, pentru care a fost operat de urgență la spitalul Internațional „Medpark”, totodată fiind diagnosticat și cu XXXXX.

A relatat că la 21 februarie 2015, a mai suportat o intervenție XXXXX la care i-au fost introduse XXXXX, fapt pentru care în perioada 17 februarie 2015 – 17 martie 2015 s-a aflat în concediul medical.

Astfel, a precizat că în această perioadă s-a aflat în concediul medical plătit, și anume 4 luni, fapt pentru care medicul de familie i-a eliberat 4 foi de boală, pe care le-a prezentat angajatorului, dar care nu au fost achitate conform legislației, motiv pentru care dânsul s-a adresat cu plângeri organelor competente.

A evidențiat că potrivit raportului Consiliului Național pentru Determinarea Dizabilității și Capacității de Muncă nr. 482 din 16 martie 2015 dânsul a fost încadrat în grad de XXXXX, iar procentul păstrat al capacității de muncă fiind doar de 40 %, astfel, din motive de sănătate dânsul nu s-a putut prezenta la serviciu.

A menționat că nu cunoștea câte zile de concediu anual plătit are și care este data la care urma să revină la serviciu, deoarece ordinul cu privire la acordarea concediului nu i-a fost adus la cunoștință sub semnătură.

Ulterior, prin poștă a primit o copie a ordinului nr. 27/15 din 8 mai 2015, prin care a fost informat de către SRL „Imobconstruct” despre eliberarea sa din funcția de diriginte de șantier în legătură cu absența nemotivată de la serviciu.

Și-a întemeiat pretențiile în baza dispozițiilor art. 10, 11, 14, 15, 16 Cod civil, art. 39 alin. (7), 116, 166-167 CPC, art. 5, 9, 10, 81, 82, 86, 90, 112, 113, 115, 117, 119, 123, 128, 129, 142, 329, 330 lit. b), 353, 354, 355, 356 Codul muncii, Hotărârilor Plenului CSJ nr. 11 din 3 octombrie 2005 și nr. 9 din 22 decembrie 2014.

A solicitat repunerea în termenul de adresare în instanța de judecată, admiterea acțiunii, admiterea acțiunii, anularea ordinului nr. 27/15 din 8 mai 2015 privind eliberarea lui din funcție, restabilirea lui în funcția deținută până la concediere – diriginte de șantier, încasarea de la SRL „Imobconstruct” în beneficiul lui a salariului mediu pentru absența forțată de la serviciu din momentul eliberării - 8 mai 2015 până la restabilirea în funcție, a compensației în mărime de 5 salarii medii lunare conform prevederilor art. 264 Codul muncii, a compensației

pentru concediul anual nefolosit pentru anul 2012, precum și repararea prejudiciului moral în cuantum de 10000 lei.

La 3 februarie 2016, Gheorghi Gulcinski, reprezentat de avocatul Ludmila Bîrcă a depus cerere de concretizare a pretențiilor, prin care a menționat că renunță la pretențiile cu privire la încasarea de la SRL „Imobconstruct” în beneficiul lui a compensației în mărime de 5 salarii medii lunare conform art. 264 Codul muncii și a compensației pentru concediul anual nefolosit pentru anul 2012.

Prin hotărârea din 16 februarie 2016 a Judecătorei Rîșcani mun. Chișinău, a fost repusă în termen cererea de chemare în judecată depusă de Gheorghi Gulcinski.

A fost admisă acțiunea, recunoscut noul ordinul SRL „Imobconstruct” nr. 27/15 din 8 mai 2015 și restabilit Gheorghi Gulcinski în funcția de director de șantier al SRL „Imobconstruct”.

A fost încasat de la SRL „Imobconstruct” salariul pentru absența forțată de la lucru începând cu 8 mai 2015 și până la 16 februarie 2016 în mărime de 39170,40 lei, cu efectuarea de către contabilitate a reținerilor obligatorii conform legislației în vigoare.

A fost încasat de la SRL „Imobconstruct” în beneficiul lui Gheorghi Gulcinski prejudiciul moral în mărime de 4000 lei.

În rest, a fost respinsă acțiunea ca nefondată.

A fost încasat de la SRL „Imobconstruct” în beneficiul statului taxa de stat în mărime de 1275,11 lei.

Prin decizia din 14 martie 2017 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul declarat de SRL „Imobconstruct” și menținută hotărârea primei instanțe.

Prin decizia din 4 aprilie 2018 a Curții Supreme de Justiție, a fost admis recursul declarat de SRL „Imobconstruct”, casată integral decizia din 14 martie 2017 a Curții de Apel Chișinău, cu remiterea cauzei civile spre rejudecare la Curtea de Apel Chișinău, în alt complet de judecători.

Prin decizia din 17 mai 2018 a Curții de Apel Chișinău, a fost admis apelul declarat de SRL „Imobconstruct”, casată hotărârea din 16 februarie 2016 a Judecătorei Rîșcani mun. Chișinău și pronunțată o nouă hotărâre, prin care a fost respinsă acțiunea ca fiind neîntemeiată.

La 20 august 2018, Gheorghi Gulcinski, reprezentat de avocatul Dumitru Josan a declarat recurs împotriva deciziei din 17 mai 2018 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea acestuia, de a considera recursul în termen, casarea deciziei recurate cu menținerea hotărârii primei instanțe.

În motivarea recursului a invocat dezacordul cu decizia recurată, considerând-o ilegală, nefondată, neîntemeiată, pronunțată cu încălcarea normelor materiale prevăzute de Codul muncii și alte acte normative.

A remarcat că odată cu încadrarea sa în gradul XXXXX, între el și angajator au apărut relații juridice noi, dânsul din muncitor calificat, acțiunile căruia erau reglementate de normele Codului muncii, a devenit o persoană cu grad de XXXXX

care și-a pierdut 60 % din capacitatea de muncă, care nu mai corespunde funcției deținute sau muncii prestate.

În circumstanțele relatate, intimatul era obligat, la depistarea persoanei angajate care pe parcursul muncii a devenit XXXXX, să suspende contractul individual de muncă în temeiul prevederilor art. 76 alin. (1) lit. b) Codul muncii, până la clarificarea modului de continuare a relațiilor de muncă, să propună salariatului devenit inapt de muncă un alt loc de muncă cu acordul ultimului, acordându-i o muncă mai ușoară pe care salariatul bolnav poate să o facă, iar în lipsa unui asemenea loc de muncă, să-l concedieze pe salariat în temeiul prevederilor art. 86 alin. (1) lit. d) Codul muncii.

Iar în caz de refuz de a fi transferat la o altă muncă pentru motive de sănătate, administratorul SRL „Imobconstruct” era în drept să-l elibereze din funcție în baza prevederilor art. 86 alin. (1) lit. x) Codul muncii.

Astfel, aplicând normele de drept care nu se aplică față de un XXXXX, angajatorul și-a exprimat nedorința de a conlucra și a desfășura în continuare relațiile de muncă cu o persoană cu XXXXX, încălcând în așa mod procedura de concediere.

Având în vedere prevederile art. 208 alin. (1) Codul muncii, a obiectat că angajatorul era obligat să ceară explicație scrisă privind fapta comisă (neprezența la lucru), să organizeze o anchetă de serviciu pentru a stabili motivele neprezenței la lucru.

A remarcat că neaplicarea prevederilor art. 74, 76, 86 alin. (1) lit. d), lit. x) și 208 alin. (1) Codul muncii, servește temei de casarea a hotărârii prin prisma prevederilor art. 432 alin. (1) lit. a) CPC.

Examinând argumentele recursului în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul declarat de Gheorghii Gulcinschi, reprezentat de avocatul Dumitru Josan inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 433 lit. b) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul este depus cu omiterea termenului de declarare prevăzut la art. 434 CPC.

Conform art. 434 CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată că recursul declarat de Gheorghii Gulcinschi, reprezentat de avocatul Dumitru Josan urmează a fi considerat inadmisibil din motiv că este depus cu omiterea termenului de declarare.

Din materialele dosarului rezultă că copia deciziei recurate a fost expediată în adresa părților la 15 iunie 2018, fapt confirmat prin scrisoarea de însoțire (f. d. 200), fiind recepționată de reprezentantul recurentului, avocatul Dumitru Josan la 18 iunie 2018, fapt ce se confirmă prin ștampila aplicată pe plicul poștal de recepție a deciziei contestate, anexat la cererea de recurs (f. d. 204).

În conformitate cu art. 111 alin. (3) CPC, termenul de procedură stabilit în ani, luni sau zile începe să curgă în ziua imediat următoare datei calendaristice stabilite, datei comunicării actului de procedură sau producerii evenimentului ori momentului care a condiționat începutul lui.

Prin prisma normei enunțate, în speță se constată că termenul de declarare a recursului a început să curgă din data de 19 iunie 2018, ziua imediat următoare datei comunicării deciziei contestate, ca urmare ultima zi de depunere a cererii de recurs fiind 17 august 2018.

Cu toate acestea cererea de recurs împotriva deciziei instanței de apel a fost depusă de către recurentul Gheorghe Gulcinski, reprezentat de avocatul Dumitru Josan numai la 20 august 2018, prin urmare cu omiterea termenului de 2 luni, prevăzut la art. 434 alin. (1) CPC.

Or, conform art. 263 Cod civil, care reglementează calcularea termenelor de un an și de o lună, termenele de un an și de o lună se calculează fără a se ține cont de curgerea lui neîntreruptă, se consideră că *luna are 30 de zile* și anul–365 de zile.

Ca consecință, termenul de 2 luni de declarare a recursului, care conform alin. (2) art. 434 CPC, este unul de decădere și nu poate fi restabilit, urma a fi respectat întocmai de către recurentul Gheorghe Gulcinski.

La acest segment se va reitera că o astfel de soluție este compatibilă și cu respectarea standardelor inserate în Convenția europeană pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, având în vedere că prelungirea nejustificată, chiar și cu o singură zi, a termenului pentru exercitarea recursului ar împiedica rămânerea irevocabilă, ca urmare a expirării termenului de atac, a hotărârii judecătorești emise în instanțele de fond și ar leza, în acest mod, principiul securității raporturilor juridice.

În susținerea opiniei enunțate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție invocă și hotărârea Curții Europene a Drepturilor Omului în speța Ponomaryov contra Ucrainei din 03 aprilie 2008, definitivă din 29 septembrie 2008, unde se notează că, deși în speță nu era vorba despre desființarea unei hotărâri judecătorești definitive și irevocabile în urma admiterii unei căi extraordinare de atac în lumina unor circumstanțe nou descoperite, ci de redeschiderea unui proces prin repunerea în termenul de introducere a unei căi ordinare de atac, totuși, reînnoirea acestui termen pentru motive neconvingătoare, reprezintă o soluție care ar putea înfrânge principiul securității raporturilor juridice într-un mod similar cu o cale extraordinară de atac.

Din considerentele menționate și având în vedere faptul că recurentul a depus cererea de recurs cu omiterea evidentă a termenului de declarare a recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia că în temeiul art. 433 lit. b) CPC, recursul declarat de Gheorghe Gulcinski, reprezentat de avocatul Dumitru Josan urmează a fi considerat ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 269 - 270, art. 431 alin. alin. (1) și (2), art. 433 lit. b), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul declarat de Gheorghe Gulcinski, reprezentat de avocatul Dumitru Josan se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Svetlana Filincova

Nina Vascan